

ความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิงในเขตพื้นที่ สน.ทองหล่อ ที่มีต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย”

เกณิกา บุญมาลัย*

อาจารย์ ดร.ชำนาญ ปิยวนิชพงษ์**

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ 1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย ” 2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย ” จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิง ในพื้นที่ สน.ทองหล่อ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิง (ร้าน MUSE และ FUNKY VILLA) ในพื้นที่ สน.ทองหล่อ จำนวน 150 คน ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการใช้ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยค่าที (t-test) วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบในตัวแปร 2 กลุ่ม และค่าเอฟ (F-test) วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบในตัวแปร 3 กลุ่มขึ้นไป

จากผลการศึกษา พบว่า

1) ประชาชนผู้ใช้บริการสถานบริการ ร้าน MUSE และ ร้าน FUNKY VILLA ในพื้นที่ สน.ทองหล่อที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด มีอาชีพรับจ้าง/พนักงานเอกชน

2) ความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบริการ ร้าน MUSE และ ร้าน FUNKY VILLA ในพื้นที่ สน.ทองหล่อ ที่มีต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย ” โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า มีความพึงพอใจด้านสถานที่และอุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการบังคับใช้กฎหมายจราจร ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการ ด้านการให้บริการแก่ประชาชนของเจ้าหน้าที่ และ ด้านความร่วมมือของภาคีเครือข่าย

3) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิง ในพื้นที่ สน.ทองหล่อ ที่มีต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย ” ในภาพรวม พบว่า ประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิงที่มี อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และอาชีพ ต่างกัน มีความเห็นต่อความพึงพอใจต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ส่วน

* นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

**ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิงที่มี เพศ แตกต่างกันมีความเห็นต่อความ พึงพอใจต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย ” โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ต่อสังคมในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุข ดูแลความสงบเรียบร้อยของสังคม ดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อำนวยความยุติธรรมด้วยความถูกต้องและรวดเร็ว ซึ่งโดยทั่วไปแล้วหน้าที่และภารกิจที่สำคัญของตำรวจ จะแบ่งออกเป็น 5 งาน คือ งานอำนวยการ งานป้องกันและปราบปราม งานสอบสวน งานสืบสวน และงานจราจร

ด้านงานจราจร กองบังคับการตำรวจจราจร ได้มีการแบ่งหน่วยงาน เพื่อแบ่งความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร ดังนี้ กองกำกับการอำนวยการ รับผิดชอบงานอำนวยการของกองบังคับการตำรวจจราจร กองกำกับการ 1 รับผิดชอบการจราจรทางบกในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ยกเว้นทางพิเศษ กองกำกับการ 2 รับผิดชอบการจราจรบนทางด่วนหรือทางพิเศษ กองกำกับการ 3 รับผิดชอบงานเกี่ยวกับใบสั่งของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ประเมินผลและฝึกอบรมผู้กระทำความผิดจราจร กองกำกับการ 4 รับผิดชอบศูนย์ควบคุมการจราจรและงานเทคนิคการจราจร กองกำกับการ 5 รับผิดชอบงานตรวจพิสูจน์รถที่เกิดอุบัติเหตุ ผู้ขับขี่ ตรวจวัดแอลกอฮอล์ และตรวจพิสูจน์มลภาวะ ที่เกี่ยวกับการจราจร รวมถึง สถิติวิจัย กองกำกับการ 6 เป็นจราจรในโครงการพระราชดำริ ฝ่ายปฏิบัติการพิเศษการจราจร

ปัจจุบัน ปัญหาด้านการจราจรและอุบัติเหตุจราจรในประเทศไทย เป็นปัญหาสำคัญซึ่งสังคมไทยกำลังเผชิญอยู่โดยเฉพาะสถานการณ์ของปัญหาอุบัติเหตุจราจรบนท้องถนนได้มีแนวโน้มว่า จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และการเกิดอุบัติเหตุจะมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบเกิดความสูญเสียทั้งชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของประเทศเป็นมูลค่ามหาศาล นอกจากนั้นยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพจิตใจของผู้ประสบอุบัติเหตุและบรรดาญาติผู้ใกล้ชิดจากสภาพที่เกิดขึ้น ยังพบต่อไปว่าคนไทยมีสาเหตุของการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุเป็นจำนวนมาก ซึ่งรายงานความปลอดภัยทางถนนของโลก พ.ศ. 2556 (Global Status Report on Road Safety, 2013) จัดทำโดยองค์การอนามัยโลก พบอัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนของไทยพุ่งสูงขึ้นเป็นอันดับ 3 ของโลกและเป็นอันดับ 1 ในอาเซียน 10 ประเทศ อันเนื่องมาจากพฤติกรรมความประมาทฝ่าฝืนกฎหมายจราจร ต็มแล้วขับ เพิ่มโอกาสการเกิดอุบัติเหตุและความรุนแรงจากการบาดเจ็บหรือสูญเสียชีวิตทรัพย์สิน

จากการขยายตัวของปัญหาอุบัติเหตุจราจรที่เกิดขึ้นกับสังคม รวมทั้งนโยบายของรัฐบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบังคับการตำรวจจราจร ที่เล็งเห็นว่าปัญหาอุบัติเหตุจราจรเป็นปัญหาสำคัญของประเทศโดยเฉพาะในเมืองหลวง กรุงเทพมหานคร จึงมีนโยบายให้ความสำคัญในการป้องกันแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจร โดยให้

ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทบทบวทบวมาตรการในการป้องกันแก้ไขควบคุมอุบัติเหตุจราจร ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กองกำกับการ 5 กองบังคับการตำรวจจราจร จึงให้มีโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 ซึ่งในโครงการเมาไม่ขับนั้นจะเน้นในเรื่องของการบังคับใช้กฎหมายและการปราบปรามจับกุม ตั้งด่านตรวจจับผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย โดยที่มีแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่ากฎหมายกำหนด จะถูกดำเนินคดีทันที แต่โครงการเมาไม่ขับ กลับปลอดภัย ถือเป็นโครงการเชิงรุก ด้านการป้องกัน สร้างภูมิคุ้มกัน ให้ความรู้แก่นักเที่ยวที่มาใช้บริการตามสถานบริการต่าง ๆ เพื่อเป็นการป้องกันและลดอุบัติเหตุที่จะเกิดจากการเมาแล้วขับ ซึ่งได้ดำเนินกลยุทธ์โดยอาศัยหลักการแก้ไขที่ตัวบุคคล (ผู้ขับขี่) ภายใต้อุทธศาสตร์การป้องกัน ควบคุมไปกับการปราบปรามจับกุม โดยอาศัยความสัมพันธ์ของสถานประกอบการ ร้านค้าที่จำหน่ายสุราแอลกอฮอล์ ให้เป็นภาคีเครือข่ายแนวร่วม พร้อมทั้งมาร่วมมือช่วยเหลือการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรในการเฝ้าระวังบังคับใช้กฎหมาย และการให้ความรู้สร้างภูมิคุ้มกัน เกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการดูแลตนเอง รวมทั้งป้องกันปัญหาอุบัติเหตุจราจรและลด ความรุนแรงของอุบัติเหตุโดยเฉพาะพฤติกรรมเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุและเพิ่มโอกาสทำร้ายตนเอง หรือผู้อื่น ได้แก่ การรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับแอลกอฮอล์แก่ผู้ขับขี่ และผู้ใช้บริการสถานบริการ ในเขต กรุงเทพมหานคร การให้ความรู้และขอความร่วมมือผู้ประกอบการ ร้านค้า สถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามความสนใจของทางสถานบริการ ในการรณรงค์ให้ความรู้และดูแล ผู้มาใช้บริการอย่างเหมาะสมในการควบคุมการดื่มสุราแอลกอฮอล์ ซึ่งมีการบริการตรวจวัด (เตือน) ระดับแอลกอฮอล์ในร่างกายว่ามีแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่ากฎหมายกำหนดขณะขับขี่ หรือไม่ ณ บริเวณหน้าสถานบริการ หากพบว่า ลูกค้ายาใดมีปริมาณแอลกอฮอล์เกินที่กฎหมาย กำหนดกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ก็จะทำให้หลีกเลี่ยงการขับขี่พร้อมขอความร่วมมือกับสถาน บริการในการบริการสถานที่จอดรถค้างคืน พนักงานบริการขับรถไปส่งที่บ้านพร้อมมีระบบของ ความปลอดภัยทั้งสองฝ่าย หรือทางมูลนิธิป่อเต็กตึ๊งซึ่งเป็นภาคีร่วมกัน ที่มีบริการคนขับรถลูกค้า แทนให้ ส่งถึงบ้าน หลังจากนั้นคู่บัดดี้ก็จะมารับคนขับกลับ และยังมีบริการรถสาธารณะ ทดแทนการขับขี่ โดยการเสนอทางเลือกในการกลับบ้านอย่างปลอดภัยด้วยการเรียกแท็กซี่ผ่าน แอปพลิเคชัน EASY TAXI Thailand โดยให้บริการผ่านกลุ่มแท็กซี่ไทยหัวใจอินเตอร์ และ บริการจากอาสาสมัครอื่นๆ ซึ่งผ่านการอบรมการให้บริการผู้ดื่มแอลกอฮอล์ มาตรการนี้น่าจะเป็น ผลดีต่อเจ้าของผู้ประกอบการ หรือสถานบริการต่างๆ เพราะเป็นการให้บริการลูกค้าอีกรูปแบบ หนึ่ง ที่จะทำให้ ลูกค้าที่อาจจะเมินเมาสุราไม่ต้องขับรถเอง และกลับถึงที่พักด้วยความปลอดภัย

โครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” เริ่มดำเนินโครงการตั้งแต่ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2556 โดยกองกำกับการ 5 กองบังคับการตำรวจจราจร เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินโครงการ โดยมี ผู้บังคับบัญชา คือ ผู้บังคับการตำรวจจราจร เป็นประธานโครงการเป็นผู้คิดริเริ่มโครงการ และ กำหนดแนวทาง นโยบาย มาตรการ แผนงาน กลยุทธ์ และสั่งการ ในการดำเนินโครงการ ตั้งแต่ เริ่ม โดยเลือกสถานบริการต้นแบบ ซึ่งได้คัดเลือกสถานบริการ ในพื้นที่ สน.ทองหล่อเป็นสถาน

บริการต้นแบบ ได้แก่ ร้าน MUSE และร้าน FUNKY VILLA และได้ดำเนินการขึ้นดำเนินการ โดยการสร้างการรับรู้ปลูกจิตสำนึก ประชาสัมพันธ์ให้แก่ประชาชนที่จะมาใช้บริการ ณ สถานประกอบการ และเจ้าของกิจการสถานประกอบการ รวมทั้งพนักงานในสถานบริการ โดยผลที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ คือ สามารถเติมเต็มความห่วงใยในการบริการให้แก่สังคมผู้ใช้รถใช้ถนน เพื่อส่งเสริมให้สังคมเข้มแข็งปลอดภัย สามารถป้องกันลดความรุนแรงจากอุบัติเหตุจราจรได้ ลดความสูญเสียในชีวิต และทรัพย์สินของประเทศและสังคมอันเกิดจากอุบัติเหตุจราจรโดยรวม นำไปสู่การพัฒนายกระดับมาตรฐานความปลอดภัยทางถนน สามารถป้องปรามผู้ขับขี่ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุหรือคิดที่จะขับขี่ฝ่าฝืนกฎหมายขับขี่ไม่เหมาะสมให้กลับคืนมีสติและจิตสำนึกต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม สามารถสร้างเครือข่ายแนวร่วมในการป้องกันลดอุบัติเหตุจราจร ให้มีประสิทธิภาพ และสร้างความศรัทธา ความสัมพันธ์อันดี ระหว่างตำรวจกับประชาชนอย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

จากหลักการ เหตุผล และปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิงว่า มีความพึงพอใจอย่างไรต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” และเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บังคับบัญชาของ กองบังคับการตำรวจจราจร ในการแก้ไขปรับปรุงแนวทาง นโยบาย มาตรการ แผนงาน กลยุทธ์ และการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร และการใช้วิธีอื่นในการจูงใจให้ประชาชนร่วมมือ เพื่อประโยชน์สูงสุดในการให้บริการประชาชนและการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจจราจรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิงในพื้นที่ สน.ทองหล่อ ที่มีต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย”

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิงในพื้นที่ สน.ทองหล่อ ที่มีต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และอาชีพของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิง ในพื้นที่ สน.ทองหล่อ

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิงในพื้นที่ สน.ทองหล่อ ที่มีต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” ในครั้งนี้ จะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการ 2) ด้านการให้บริการแก่ประชาชนของเจ้าหน้าที่ 3) ด้านสถานที่และอุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ 4) ด้านความร่วมมือของภาคีเครือข่าย และ 5) ด้านการบังคับใช้กฎหมายจราจร

3.2 ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลดำเนินการทำวิจัย ตั้งแต่ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ.2557 ถึง มีนาคม พ.ศ.2558 ระยะการวิเคราะห์ข้อมูล ตั้งแต่ช่วง เดือน ธันวาคม พ.ศ.2557 – มกราคม พ.ศ.2558 และ ระยะการเขียนรายงาน และเข้ารูปเล่มตั้งแต่ช่วงเดือน กุมภาพันธ์ – มีนาคม พ.ศ.2558

3.3 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย ประชาชนผู้ใช้บริการสถานบริการ ร้าน MUSE และ ร้าน FUNKY VILLA ซึ่งเป็นสถานบริการ นาร่อง 2 แห่งแรก ในโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” ในพื้นที่ สน. ทองหล่อ

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลสำคัญ 2 แหล่ง คือ

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (documentary research) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากตำรา เอกสารทางวิชาการ สิ่งพิมพ์ วารสาร งานวิจัย และวิทยานิพนธ์

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (field survey) โดยนำแบบสอบถามไปแจกให้แก่กลุ่มตัวอย่าง ประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิง ร้าน MUSE และ ร้าน FUNKY VILLA ซึ่งเป็นสถานบันเทิงนาร่อง 2 แห่งแรก ในโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” ในพื้นที่ สน. ทองหล่อ โดยสุ่มแจกแบบสอบถามบริเวณ หน้าประตูทางเข้าสถานบันเทิงซึ่งเป็นจุดให้บริการและประชาสัมพันธ์ โครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” โดยสุ่มแจกแบบสอบถามทุกวันศุกร์และเสาร์เนื่องจากเป็นวัน และเวลาที่มีผู้มาใช้บริการมากที่สุด และวันเวลาดังกล่าวมีการตรวจพบผู้ที่มีแอลกอฮอล์เกินกว่ากฎหมายกำหนดมากที่สุด ซึ่งได้แก่ ช่วงตั้งแต่ 19.30 – 22.30 นาฬิกา จำนวน 150 ชุด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ประชาชนผู้ใช้บริการสถานบริการ ร้าน MUSE และร้าน FUNKY VILLA ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 83 คน คิดเป็น ร้อยละ 55.3 และเป็นเพศชาย จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7

อายุของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบริการ ร้าน MUSE และ ร้าน FUNKY VILLA ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 26 – 35 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาคือ 25 ปี หรือต่ำกว่า จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 อายุระหว่าง 36 – 45 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และอายุ 46 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบริการ ร้าน MUSE และ ร้าน FUNKY VILLA ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 77.3 รองลงมา คือ การศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 และ การศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

สถานภาพการสมรสของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบริการ ร้าน MUSE และ ร้าน FUNKY VILLA ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 81.3 รองลงมา คือ สถานภาพสมรส จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และสถานภาพหย่าร้างและอื่น ๆ น้อยที่สุด คือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ตามลำดับ

อาชีพของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบริการ ร้าน MUSE และ ร้าน FUNKY VILLA ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง/พนักงานเอกชน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมา คือ อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 นักศึกษา จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 และอาชีพอื่น ๆ มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

6. สรุปผลการวิจัย

6.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิงในพื้นที่ สน. ทองหล่อ ที่มีต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” พบว่า ประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิงในพื้นที่ สน.ทองหล่อ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้คือ ด้านสถานที่และอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ด้านการบังคับใช้กฎหมายจราจร ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการ ด้านการให้บริการแก่ประชาชนของเจ้าหน้าที่ และด้านการให้ความร่วมมือของภาคีเครือข่ายมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

6.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิงในพื้นที่ สน.ทองหล่อที่มีต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” ตามตัวแปรด้านต่าง ๆ พบว่า

- เพศ พบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” ของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิงในพื้นที่ สน.ทองหล่อ ระหว่าง เพศหญิง และชาย โดยภาพรวม และรายด้านอีก 2 ด้าน ได้แก่ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการ และด้านสถานที่ และอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

- อายุ พบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” ของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิงในพื้นที่ สน.ทองหล่อ ระหว่างช่วงอายุ ด้านการ

ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 สำหรับภาพรวมและด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

- ระดับการศึกษา ไม่พบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” ของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิงในพื้นที่ สน.ทองหล่อ ระหว่างตัวแปรด้านระดับการศึกษา ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้าน

- สถานภาพการสมรส ไม่พบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” ของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิงในพื้นที่ สน.ทองหล่อ ระหว่างตัวแปรด้านสถานภาพการสมรส ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้าน

- อาชีพ พบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” ของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิงในพื้นที่ สน.ทองหล่อ ระหว่างช่วงอาชีพ ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 สำหรับภาพรวมและรายด้านอีก 4 ด้านไม่พบความแตกต่าง

7. อภิปรายผล

ในการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” ครั้งนี้ มีประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

7.1 จากผลการศึกษาพบว่าในภาพรวม ความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้สถานบันเทิงในพื้นที่ สน.ทองหล่อ ที่มีต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าโครงการนี้ประสบความสำเร็จในทุกด้าน ทั้ง 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

- 1) ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการ
- 2) ด้านสถานที่และอุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ
- 3) ด้านความร่วมมือของภาคีเครือข่าย
- 4) ด้านการให้บริการแก่ประชาชนของเจ้าหน้าที่
- 5) ด้านการบังคับใช้กฎหมายจราจร

โดยที่เจ้าหน้าที่มีการอธิบายขั้นตอนการขอรับบริการที่ทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น มีความเป็นกันเอง สามารถขอรับบริการได้ตลอดเวลา ทั้งนี้ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้มาใช้บริการสถานบริการ อีกทั้งมีความคิดสร้างสรรค์ ในการคิดอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ เพื่อนำมาประชาสัมพันธ์โครงการ รองลงมา คือ ด้านความร่วมมือของภาคีเครือข่าย ทั้งนี้ เพราะความร่วมมือของสถานบริการในการให้บริการรับฝากรถแก่ผู้ที่มีแอลกอฮอล์เกินกฎหมายกำหนด ด้านการให้บริการแก่ประชาชนของเจ้าหน้าที่ และด้านการบังคับใช้กฎหมายจราจรโดยการเข้มงวดกวดขันในการบังคับใช้กฎหมายจราจรของเจ้าหน้าที่เพื่อลดอุบัติเหตุจากการเมาแล้วขับ โดยการเข้มงวดกวดขันในการบังคับใช้กฎหมายจราจรของเจ้าหน้าที่เพื่อลดอุบัติเหตุจากการเมาแล้วขับ จากผลการวิจัยพบว่าครั้งนี้ พบว่า ค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูงและใกล้เคียงกันมาก เป็นเพราะ

งานที่ให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นไปตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยให้บริการตามลำดับก่อนหลัง มีการจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจสำหรับให้บริการอย่างเพียงพอ โดยคอยให้คำแนะนำโครงการอย่างสุภาพ และเป็นกันเอง ทำให้ประชาชนเข้าใจโครงการและให้ความร่วมมือ

7.2 ผลจากการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้สถานบันเทิงในพื้นที่ สน.ทองหล่อ ที่มีต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” ด้านสถานที่และอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในข้อที่ 13 มีอุปกรณ์และเครื่องมือตรวจวัดแอลกอฮอล์ที่ทันสมัย สะอาด และมีมาตรฐานสากล ทำให้ผู้มาใช้บริการมั่นใจที่จะใช้บริการ การตรวจวัดแอลกอฮอล์

7.3 ผลจากการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้สถานบันเทิงในพื้นที่ สน.ทองหล่อ ที่มีต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” ด้านความร่วมมือของภาคีเครือข่าย เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในข้อที่ 16 ความร่วมมือของสถานบริการในการให้บริการรับฝากรถ แก่ผู้ที่มีแอลกอฮอล์เกินกฎหมายกำหนด เนื่องจากผู้รับบริการยังไม่ความมั่นใจในความปลอดภัยของรถที่ฝากไว้กับสถานบริการ

7.4 ผลการเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้สถานบันเทิงในพื้นที่ สน.ทองหล่อ ที่มีต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบความแตกต่างของความพึงพอใจ ระหว่างเพศชาย และหญิง มีความแตกต่างกันด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการ และด้านสถานที่และอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ ทั้งนี้เนื่องมาจากความเข้าใจและการเล็งเห็นถึงความสำคัญในโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” ที่แตกต่างกัน ในภาพรวม พบว่า ประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิงที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ ต่างกัน มีความเห็นต่อความพึงพอใจต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประจักษ์ พิงอุบล (2550) โดยสอดคล้องเนื่องจากมีผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของสถานี ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ส่วนปัจจัยสถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของประชาชน ต่อการให้บริการของสถานี ตำรวจภูธรอำเภอบางละมุง

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

การศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิง ในพื้นที่สน.ทองหล่อ ที่มีต่อโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” หลังจากที่ได้สรุปผล และอภิปรายผลตามข้อมูลดังกล่าวข้างต้น พบประเด็นที่เป็นข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย คือ ต้องปรับปรุงด้านความร่วมมือของภาคีเครือข่าย ซึ่งควรให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน โดยเฉพาะทางด้านความร่วมมือของสถานบริการในการให้บริการรับฝากรถแก่ผู้ที่มีแอลกอฮอล์เกินกฎหมายกำหนด และความร่วมมือของสถานบริการในการมีบริการพนักงานขับรถไปส่งแก่ผู้ที่มีแอลกอฮอล์เกินกฎหมายกำหนด ซึ่งควร

ให้มีระบบความปลอดภัยในการบริการต่างๆ เช่นปรับปรุงสถานที่จอดรถให้มีความปลอดภัย เพื่อสร้างความมั่นใจแก่เจ้าของรถที่ฝากไว้กับสถานบริการ และ การบริการขับรถไปส่งผู้มีแอลกอฮอล์เกินกฎหมายกำหนด ควรมีพนักงานที่มีความซื่อสัตย์ เพื่อสร้างความมั่นใจในความปลอดภัยของผู้ใช้บริการ

8.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- ควรทำการวิจัยในโครงการ “เมาไม่ขับ กลับปลอดภัย” ในท้องที่ อื่นๆ ในกรุงเทพมหานคร และทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงแนวทาง นโยบาย มาตรการ แผนงาน กลยุทธ์ ของโครงการให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

- ควรทำการวิจัยเฉพาะกลุ่ม เช่นกลุ่มวัยรุ่น หรือในวัยที่มีอายุ 25 – 35 ปี เพราะมีอัตราการใช้บริการสถานบันเทิงมากกว่ากลุ่มอายุอื่น และมีความเสี่ยงในการขับขี่ยานพาหนะขณะมึนเมา

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กองบังคับการตำรวจจราจร. (2556). รายงานสรุปคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกในกรุงเทพมหานคร ประจำเดือนมกราคม-ธันวาคม 2556. กรุงเทพฯ : กองบังคับการตำรวจจราจร.
- (2556). รายงานสรุปคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกในกรุงเทพมหานคร ประจำเดือน มกราคม-ธันวาคม 2556. กรุงเทพฯ : กองบังคับการตำรวจจราจร.
- ประจักษ์ พึ่งอุบล.(2550). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของสถานีตำรวจ ภายใต้โครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน กรณีศึกษา: สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.